

kunde naa op til det Maksimum. som skal til, for at det kan tages under Overvejelse at nedsætte Digeskatten. Det skulde glæde mig, om det kunde lykkes de ærede Forslagsstillere at faa Flertal, men jeg tror det ikke, og selvfølgelig vilde det ogsaa i høj Grad glæde de andre Repræsentanter dernede fra.

Jeg skal villig indrømme, at den Lettelse, Lovforslaget byder, ikke er uden Betydning, idet Digeskatten fikseres til 18 Øre pr. Enhed. Den vil derved andrage omtrent 30,000 Kr. aarlig, og naar man ser hen til, hvad der tidligere er betalt, f. Eks. i de sidste 5 Aar fra 1897—1902, nemlig et aarligt Beløb af omtrent 48,000 Kr., bliver der altsaa en aarlig Lettelse paa 18,000 Kr. Hvis man tager det aarlige Gennemsnit, andrager Digeskatten 45,000 Kr., og der bliver da altsaa en Lettelse af 15,000 Kr. aarlig. Dette maa erkendes at være en betydelig Lettelse, men ingen skal være mere villig end jeg til at erklære, at der vilde være Grund til at gaa yderligere ned, f. Eks., som jeg omtalte ved 1ste Behandling, til omtrent 15 Øre pr. Enhed.

Jeg skal indskrænke mig til at anbefale de foreliggende Ændringsforslag til Finansministerens og Tingets Velvillie, men inden jeg slutter, vil jeg gøre en Henstilling til Finansministeren, om han ikke kunde finde sig foranlediget til at gaa ind paa en Ændring om at fritage Digelaget for den aarlige Udgift til Lønning til Stats-tilsynet. Saa vidt mig bekendt, er det saa, at hvor Staten ansætter et Tilsyn, betaler Statskassen de dermed forbundne Udgifter. Her er det imidlertid Digelaget, der betaler den med Tilsyn forbundne Udgift, der andrager omtrent 1100 Kr. aarlig. Endvidere vil jeg henstille til den ærede Finansminister, om der ikke var Grund til, at Digelaget blev fritaget for at betale det Beløb, der er opført i Skat for de lollandske Diger, omtrent 700 Kr. Det kan gerne være, at efter Loven om Ejendomsskyld vil denne Skat falde bort, men jeg er ikke sikker derpaa. Der staar ganske vist i § 5 i Loven om Ejendomsskyld, at fritagne for Vurdering til Ejendomsskyld ere Jernbaner, Havne og Kanal anlæg, og jeg kan ikke se rettere, end at saa ligger det temmelig nær, at saadanne Foranstaltninger som Dige anlæg ere fritagne for denne Skat. Fuldt klart er det ikke for mig, og derfor henstiller jeg til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde være Grund til inden tredie Behandling at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg skal endvidere

naævne, at ifølge samme Lovs § 6 b ere kommunale Ejendomme fritagne for Ejendomsskyld, og naar saa er, forekommer det mig, at der yderligere kunde være Grund til at lade de lollandske Diger være fritagne for denne Skat.

Jeg skal endvidere henstille til den højtærede Finansminister — eller maaske det vilde være mere korrekt at rette Henstillingen til den højtærede Landbrugsminister —, om det ikke kunde tænkes, at Statens Sandpumper, som saa vidt mig bekendt ikke til alle Tider har fuldt op at bestille, kunde faa Lov til gøre en lille Svip ned til Kremnitze Havn for at uddybe den. Som den er for Øjeblikket, er det ingen Havn. Den er fuldstændig tilsandet, men det siges, at det kun er meget løst Sand, som en Sandpumper med største Letthed vilde kunne fjerne, og det vilde selvfølgelig være en stor Lettelse for dem dernede, naar de kunde faa denne Sandpumper til at rydde op i Havnen, saa at den kunde faa den Betydning for Fiskeriet, som den har haft tidligere. En lignende Henvendelse ved jeg er sket fra andre Egne, bl. a. fra Bornholm, og jeg vil henstille, at dette sker ved Kremnitze Havn.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Ændringsforslag til den højtærede Finansministers og det høje Tings Velvillie.

Martin Olsen: Jeg skal tillade mig at motivere de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet. Den ærede Ordfører for Flertallet har allerede berørt dem, men jeg tror dog, de trænge til en andan Motivering end den, han har givet dem. Mindretallet stiller, som den ærede Ordfører har sagt, Forslag om, at Statens Tilskud til Reservefonden forhøjes fra 200,000 Kr. til 300,000 Kr., og vi gøre det ud fra den Opfattelse, at hvis der kommer en større Skade, hvis Havet bryder Dæmningerne ned — som i øvrigt synes mig solide —, vil Staten dog være nødsaget til at træde til, og saa har det kun været en foreløbig Anbringelse af Pengene. Men Reservefonden vil ogsaa da — det ligger i Sagens Natur — hurtigere naa den fastsatte Højde og give flere Renter, og den vil derved skaane Amtet for Tilskud, da det jo ikke er forbudt at tage af Reservefondens Renter, naar man kun ikke rører ved selve Grundkapitalen. Af disse Hensyn have vi ment at burde fastholde det Ændringsforslag, som i sin Tid havde Flertal inden for Udvalget. Vi have ikke syntes, at der var